

Listopad, Nr 11/2016 (175)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Gliwicach i Pyskowicach

Mamy słowo prorockie jeszcze bardziej potwierdzone,
a wy dobrze czynicie, trzymając się go niby pochodni,
świecącej w ciemnym miejscu, dopóki dzień nie zaświta
i nie wszędzie jutrzienka w waszych sercach. 2 P 1,19

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Gliwicach

ul. Jagiellońska 19a, 44-100 Gliwice
Kancelaria czynna: pn.- pt. w godz. 9.00-15.00

Kontakt: gliwice@luteranie.pl

Tel.: (032) 231 36 49, tel./fax: (032) 332 45 36
Nr konta: 70 1020 2401 0000 0402 0044 8118

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Pyskowicach

ul. Sienkiewicza 6, 44-120 Pyskowice (kontakt Gliwice)
Nr konta: 28 2490 0005 0000 4500 8371 4075

Duchowni:

Proboszcz: ks. Andrzej Wójcik

e-mail: awojcik@cme.org.pl
andrzej.wojcik@luteranie.pl
kom. 509 339 115

Wikariusz: ks. Tymoteusz Bujok

e-mail: tymoteusz.bujok@luteranie.pl
kom. 663 769 566

Adresy kościołów:

Kościół Zbawiciela: Gliwice, ul. Jagiellońska 19
Kościół Marcina Lutra: Gliwice-Łabędy, ul. Strzelców Bytomskich 9
Kościół ap. Piotra i Pawła: Pyskowice, ul. Sienkiewicza 6
Kaplica: Gliwice Żerniki, ul. Śniadeckich 7

Strony internetowe:

www.ewangelicy.gliwice.pl

Zespół redakcyjny Informatora:

Redakcja: ks. Andrzej Wójcik, ks. Tymoteusz Bujok
Opracowanie graficzne, skład: Joanna Famulska
Korekta: Irmina Pizoń, Elżbieta Jakubiak

Andrzej Wójcik

*Proboszcz Parafii
w Gliwicach i Pyskowicach*

Słowo od Duszpasterza

Mamy słowo prorockie jeszcze bardziej potwierdzone, a wy dobrze czynicie, trzymając się go niby pochodni, świecącej w ciemnym miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wszędzie jutrenka w waszych sercach.

2 P 1,19

Z wielką wdzięcznością piszę ten tekst, bo dzieje się dużo dobrych, pozytywnych rzeczy! Po czterech miesiącach remontowania, nie licząc kilkumiesięcznych przygotowań, udało się oficjalnie otworzyć salę parafialną. Czekamy jeszcze na wyposażenie, kończymy łazienki, zamówiliśmy krzesła i stoły, zajmujemy się projektowaniem kuchni i pokoju przed salą oraz szykujemy się do zamówienia drzwi przesuwanych dzielących salę na

dwie części, umożliwiając tym samym organizację dwóch spotkań w tym samym czasie.

Remont szczęśliwie dobiegł końca – jeszcze raz dziękujemy wszystkim za zaangażowanie w każdej formie w to dzieło! Choć finansowo ciągle jeszcze walczymy z tym projektem, wierzę, że było warto, że sala będzie dobrą wizytówką i będzie wykorzystywana w pełni! Bogu niech będą dzięki i wszelka chwała!

31 października przeżywalismy Pamiątkę Reformacji. W Cieszynie odbyły się ogólnopolskie uroczystości związane z inauguracją obchodów 500 lat Reformacji (1517-2017), z udziałem znacznych osobistości ze świata polityki, kultury - z kraju i zza granicy - oraz hierarchów różnych kościołów.

REFORMACJI

Ciesz się fakt, że na tym uroczystym nabożeństwie byli obecni także hierarchowie kościoła katolickiego: Prymas Polski – arcybiskup Wojciech Polak oraz biskupi Jan Kopiec - Diecezja Gliwicka i Roman Pindel - Diecezja Bielsko-Żywiecka. Całe nabożeństwo było różnorodne, żywe, pełne Chrystusa i Słowa. Kazanie o usprawiedliwiającej łasce wygłosił zwierzchnik naszej diecezji ks. bp Marian Niemiec. Transmisję można było przeżywać za pośrednictwem fal Radia Katowice oraz retransmisję można było oglądać w TVP2.

W tym czasie, w szwedzkim mieście Lund odbywało się uroczyste nabożeństwo, w którym

wziął udział Papież Franciszek. Tam w Szwecji, polski Kościół Ewangelicki reprezentował Biskup Kościoła Jerzy Samiec. Ucieszył mnie także fakt, że serwisy informacyjne, zarówno radiowe jak i telewizyjne, szeroko dostrzegły działania naszego Kościoła.

W tym dniu odbywała się także coroczna, młodzieżowa Noc z Lutrem, tym razem w Golasowicach, która zgromadziła ponad 500 młodych serc! W naszej parafii przeżywaliśmy Koncert Reformacyjny (więcej wewnątrz numeru), odbywało się wiele przeróżnych inicjatyw!

Poszukiwanie Chrystusa, a nie pogłębianie podziałów

i dzielenie ludzi, powinno być domeną naszego chrześcijańskiego życia! Nie zapominajmy o tym szczególnie w rozpoczynającym się Roku Jubileuszowym, byśmy zachwycając się historią, nie zapomnieli, że Reformacja nadal trwa, a reformującym Kościół powinien być właśnie Chrystus. Kościół to ludzie, a jeżeli - *Ecclesia Semper Reformanda!* (Kościół powinien się stale reformować!), to reformacji Ewangelią, ciągle na nowo, powinny podlegać nasze serca! Niechaj słowo prorockie o nadziei z nieba, o przywilejach chrześcijańskich, o których pi-

sze apostoł Piotr, przyświeca nam w każdym działaniu i inicjatywie związanej z Rokiem Jubileuszowym, a przede wszystkim w każdej naszej codziennej sprawie.

Wspominając w tych dniach, bliskich, którzy odeszli od nas do wieczności, trzymajmy się jak pochodni zmartwychwstałego Chrystusa dającego nadzieję życia wiecznego i radość - tu na ziemi i u Ojca w Niebie!

Niech Bóg Was błogostawi!

Z modlitwą,

Ks. Andrzej Wójcik

„Kwadrans Biblijny” to tytuł cotygodniowej audycji przygotowywanej przez Parafię Ewangelicką w Gliwicach i nadawanej w każdą niedzielę na antenie Radia CCM ok. godz. 9.00, która jest powtarzana ok. godz. 13.00.

Audycja poświęcona jest prezentowaniu i omawianiu poszczególnych ksiąg Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu.

Zapraszamy też do słuchania naszej codziennej audycji radiowej Po Prostu od 21.00 do 21.30.

Gliwice 93,4 FM;
Bielsko-Biała 97,6 FM;
Cieszyn 90,5 FM;
Oświęcim 94,9 FM;
Ustron-Wisla 107,1 FM lub w Internecie

Damian Rzeszutko

*Elektryk,
wagabunda z wyboru*

Życie Fachleiharbeitera, czyli jak nie zwariować żyjąc w dwóch skrajnie różnych światach...

Na początku wypada wyjaśnić, kim jest Fachleiharbeiter (pisze się z wielkiej litery, jak pozostałe rzeczowniki w języku niemieckim). Mianowicie jest to wykwalifikowany pracownik zatrudniony przez firmę wynajmującą, tzw. Leihfirmę, która kieruje go do świadczenia pracy na rzecz innych firm w swojej branży. Pracodawcą jest Leihfirma i ona ponosi koszty związane z zatrudnieniem pracownika, tj. ubezpieczenia, urlop itd. Jednocześnie zarabia ona sprzedając roboczogodziny wypracowane przez swoich pracowników. Dodatkowo Leihfirma organizuje zakwaterowanie swoich pracowników, jeżeli jest to konieczne. Domniemuję, że w ten spo-

sób pracuje w Niemczech kilkaset tysięcy, a może nawet kilka milionów osób. Większość pracowników jest zatrudnionych w pobliżu miejsca stałego zamieszkania, jednakże są też pracownicy, do których zalicza się również autor niniejszego tekstu, którzy zmieniają miejsce zakwaterowania wraz z miejscem zatrudnienia.

Powodem mojej decyzji o podjęciu pracy w Niemczech były: poprawa sytuacji materialnej rodziny, konieczność zakupu nowszego samochodu, zdobycie funduszy na inwestycje w nieruchomości i przerwanie bessy w karierze zawodowej. Z takim zapytaniem w sercu udałem się jesienią zeszłego roku na chrze-

ścijańską konferencję dla mężczyzn „Zdobycyca nowych przestrzeni”, skąd wróciłem z decyzją o wyjeździe.

Wyjechałem do Niemiec na początku marca br. Dziś mieszkam już na dziewiątej kwaterze w miejscowości Pleinfeld w okolicach Norymbergii na Bawarii. Dotąd mieszkalem już w: Dolnej Saksonii (Wilhelmshaven i okolice Oldenburga), Nadrenii Palatynacie (Kaiserslautern), wolnych miastach portowych Hamburgu i Bremie. Aktualnie pracuję już też dla dziewiątej firmy – najdłuższy okres pracy trwał osiem tygodni, a najkrótszy skończył się tego samego dnia, gdyż nie zostałem zaakceptowany przez pracodawcę. Dziś już nie pamiętam wszystkich adresów miejsc pracy i zakwaterowania, jedynie te, w których „zabawiłem trochę dłużej”. Do tego w lipcu zmieniłem Leihfirmę. Dodatkowo, już ponad 30 razy przejechałem autokarami trasę Polska – Niemcy – Polska pokonując w ten sposób ponad 30 tys. km. Pod koniec września, z monitorowanej przechowalni w Bremie, skradziono mi mój rower, na którym przeje-

chałem 64487 km w ciągu 11 lat 3 miesięcy i 10 dni. Zostałem w ten sposób zmuszony do zakupu nowego roweru. Łatwo dostrzec dużą dynamikę zmian od momentu wyjazdu.

Skąd w tytule - jak nie zwaśniować żyjąc w dwóch skrajnie różnych światach... Gdyż tak wygląda teraz moje życie. W Gliwicach, wraz z żoną i dziećmi, mieszkam już siódmy rok we własnym mieszkaniu. Wiele serca włożyłem w urządzenie mieszkania, mam w nim moje ulubione płyty, książki itd. W tej samej klatce mieszkam już od 1999 r. (wcześniej mieszkalem w kawalerce), tu założyłem rodzinę, w pobliskim szpitalu przyszły na świat nasze dzieci, znam od lat moich sąsiadów. Tu mam też swoją parafię, wspólnotę Alleluja, rodziców, siostrę z rodziną, przyjaciół i znajomych. Jednym słowem jest to miejsce, z którym się utożsamiam i gdy się przedstawiam na obczyźnie, to mówię, że jestem z Polski i mieszkam w Gliwicach.

Natomiast w Niemczech wszystko jest przejściowe, krótkotrwałe. Życie tu nauczyło mnie pewnego minimalizmu,

gdyż do Niemiec podróżuję autobusami, a po Niemczech przemieszczam się rowerem i pociągami. Fakt ten determinuje bardzo ograniczoną ilość mojego bagażu, gdyż muszę się sprawnie przemieszczać. Mój ubiór (w tym roboczy), niezbędne do pracy izolowane narzędzia, termos z gorącą kawą, Biblię w językach polskim i niemieckim (prezent od pastora) oraz parę innych drobiazgów muszę pomieścić w rowerowych sakwach i plecaku. Umiejętność wyboru najniezbędniejszych rzeczy nabyłem wielokrotnie pakując się na górskie oraz rowerowe weekendowe wyjazdy i dłuższe wyprawy. Moja sytuacja w Niemczech w pewnym sensie obrazuje doczesność życia na ziemi, o czym czytamy w 6 rozdziale Ewangelii Mateusza wersetach 19-21 Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie je mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje podkopują i kradną; ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie podkopują i nie kradną. Albowiem gdzie jest skarb twój - tam będzie i serce twoje. Wszelkie zakupy też ograniczam do nie-

zbędnego minimum - żywność kupuję na dziś, jutro, najdalej na pojutrze. Mówię o sobie, że jestem elektrykiem - włóczęgą, gdyż w tym zawodzie pracuję i częste zmiany miejsca pracy i zakwaterowania sprawiają, że czuję się jak wagabunda. Dodatkowo powodują brak głębszych więzi z ludźmi napotkanymi w pracy, na kwaterze lub w parafiach, do których udaję się na niedzielne nabożeństwa. Po kilku tygodniach pracy mówi się Tschüß lub Cześć i każdy idzie w swoją stronę. Każda zmiana miejsca pracy powoduje dodatkowy stres związany z akceptacją przez przełożonych i konieczność nauki poruszania się po kolejnym mieście itd. Ale z każdą zmianą pojawia się też nadzieja na ciekawszą pracę, tańszą kwaterę itd. W Niemczech nie mam stałego adresu, a nawet konta w banku, gdyż rachunek i kartę w walucie EURO mam w polskim banku. Ale przede wszystkim nie utożsamiam się z ludźmi, miejscem... Bo miejsce człowieka jest tam, gdzie jego serce i najbliżsi - w moim przypadku są to Gliwice. W Niemczech nie mam domu, tylko kwaterę, do której

wracam po pracy. Każdy wyjazd na weekend lub krótki urlop to przede wszystkim wysłuchana modlitwa i jednocześnie największe święto w moim życiu. Choć jeżdżę dość często – co drugi lub trzeci weekend, to jadę z takim sercem, jakbym już wracał na stałe... Ale niestety w niedzielny wieczór (tak niestety będzie i dziś, gdyż kończę pisać ten tekst w niedzielny poranek) żona z dziećmi odwiezie mnie na dworzec autobusowy, skąd codziennie odjeżdżają na Zachód autokary pełne ludzi z miast i wiosek z południowej Polski – opiekunek ludzi w podeszłym wieku, fachowców do fabryk i na budowy itd. itd. I znów do następnego weekendu, urlopu... choć na te 33 godziny (od 9-tej soboty do 18-stej w niedzielę), ale do domu – do żony i dzieci.

Ile ten czas potrwa – nie wiem. Na razie szacuję, że ok. 3 lat. Przyszłość jest piękna, bo jest nieodgadniona. Ale wiem i całym sercem wierzę w to, że Bóg ma dobry plan dla mojego życia i jest to tylko przejściowy etap w moim życiu. Ufam też, że Bóg nade mną czuwa, gdyż zawsze mam dach nad głową i moi

przełożeni rozumieją to, że jeżdżę do domu i nie jestem w stanie dotrzeć na czas w poniedziałek do pracy. Dodam, że cały czas kontynuuję leczenie mojej choroby (SM) i co cztery tygodnie biorę zastrzyk w poradni w Katowicach. Bardzo wyrozumiały personel prowadzący moje leczenie często tylko dla mnie jest dostępny w weekendy.

Można by stwierdzić, że jest to szaleństwo, na które się zdecydowałem – dojeżdżać ok. tysiąc km do pracy!!! Czy ma to sens... Analiza danych wskazuje, że ma. Choć dość dużo wydaję na podróże, jednakże całkowity ich koszt nie przekracza 15% dochodów netto. W przeszłości, podczas wakacji studenckich wyjeżdżałem czterokrotnie do pracy w Niemczech i zarobione pieniądze pozwoliły mi na zakup kawalerki i łatwiejszy start w samodzielnym życiu. W szkole średniej, z lekcji ekonomii, zapamiętałem, że klasa średnia to ci, którym koszty życia pochłaniają nie więcej niż 80% dochodów, bo resztę mogą inwestować i pomnażać jak biblijne talenty.

Piòrem...

Święty Boże!

Jakże często odbieram Ci pełnię Twojej Wielkości, Majestatu

Tego, jaki jesteś Święty!

Jakże często oddaję Ci chwałę za ledwie pierwiastkiem siebie

Bo... nie rozmyślałem o Tym, jaki jesteś

Z tej strony, z której mniej chcę Cię poznawać

Wolę Cię jako kochającego Ojca, miłującego Boga

Jako Miłosierdzie, Łaskę, dawcę Pokoju

Tego, który przebacza grzech, oddał go ode mnie

Podnosi z kolan i dalej kocha...

Prościej jest mi wyobrazić sobie Ciebie takiego

Bo tak jest mi do Ciebie bliżej

I mam wrażenie, że nachylasz się nade mną

Spoglądasz na mnie z troską

I czułością, która cechuje Ciebie – najkochającego z tatusiów

Tak łatwiej...

Tak bliżej...

Taki też jesteś!

Justyna Minkina

Lecz wybacz mi, Boże, że nie oddaję Ci

Należnej tylko Tobie, Wszechmocny, czci

Że nie padam na kolana, by na co dzień

Wyrazić moje poddanie, moje oddanie

To, że Tobie w pełni powierzam wszystko w moim życiu...
Że nie odczuwam potrzeby chwaleń Cię w każdym czasie
Że moje usta tak wiele wypowiadają słów
A tak niewiele z nich mówi i śpiewa o Twojej niepowtarzalnej świę-
tości

Przepraszam za mój brak szacunku, który sprawił
Że jeszcze nigdy nie zdjęłam sandałów z moich stóp
Przebywając w cieniu Twoich dłoni
Przepraszam, że tak często brak mi bojaźni przed Tobą
I poczucia, jak wiele mi nie dostaje, brakuje

Jakże mało jeszcze we mnie jest Ciebie...

Wybacz, Panie, zbyt marne codzienne starania
By być podobną coraz bardziej do Ciebie...
I za to, że poczułam się zbyt blisko, by móc podejść bliżej...

Boże, weź moją pychę i spraw
By nic i nikt w moim życiu nie zajął miejsca należnego tylko
Czystemu
Niezmiennemu
Sprawiedliwemu
Świątemu
Bogu

W archiwum ksiąg Czartoryskich w Krakowie znaleziono rachunek dla króla Stanisława Augusta, który w dosłownym brzmieniu opisywał następujące pozycje za roboty w czasie restauracji kościoła świętokrzyskiego:

• za przerobienie brody Bogu Ojcu	złp 6,00
• za konia pod św. Jerzego	złp 30,00
• za trzy gołe dziewice dla św. Mikołaja	złp 50,00
• za skrzypce dla św. Wolfganga	złp 10,00
• za skórę nową dla św. Augustyna	złp 6,00
• za przyprawienie rogów Mojżeszowi	złp 6,00
• za wyczyszczenie św. Jadwigi z przodu i z tyłu	złp 4,00
• za dorobienie dziecka św. Elżbiecie	złp 8,00
• za dorobienie diabła pod św. Michała	złp 7,00
• za zalepienie dziury św. Barbarze	złp 15,00
• za wyzłocenie gałek św. Jackowi	złp 1,00
• za dorobienie ogona św. Duchowi	złp 1,00
• za dorobienie nogi św. Łazarzowi	złp 2,00
Razem:	złp 154,00

Rachunek ten był przedstawiony królowi Stanisławowi Augustowi Poniatowskiemu w roku 1773.

Aleksander pomaga starszej zakonnicy ubranej w czarny strój zakonny przy wysiadaniu z autobusu. Wdzięczna zakonnica mówi: *„Bardzo dziękuję mój chłopcze, niech Bóg cię błogosławi za twoją pomoc.”* Na to Aleksander: *„Nie ma sprawy, przyjaciele Batmana są moimi przyjaciółmi”*.

Małżeństwo zginęło w wypadku samochodowym. Kiedy mąż przybył do nieba, czekała tam na niego już jego żona: Gdzie *byłeś tak długo?* zwraca się do męża z pretensjami. Na to on stłumionym głosem: *Wybacz proszę, lekarz tak długo mnie reanimował.*

Ks. Andrzej Wójcik
*Proboszcz Parafii w Gliwicach
i Pyskowicach*

Rozważanie emitowane na antenie Radia Kato- wice 30.10.2016 r.

Bądźcie naśladowcami moimi, bracia, i patrzcie na tych, którzy postępują według wzoru, jaki w nas macie. Wielu bowiem z tych, o których często wam mówiłem, a teraz także z płaczem mówię, postępuje jak wrogowie krzyża Chrystusowego; końcem ich jest zatracenie, bogiem ich jest brzuch, a chwałą to, co jest ich hańbą, myślą bowiem o rzeczach ziemskich. Nasza zaś ojczyzna jest w niebie, skąd też Zbawiciela oczekujemy, Pana Jezusa Chrystusa, Który przemieni znikome ciało nasze w postać, podobną do uwielbionego ciała swego, tą mocą, którą też wszystko poddać sobie może.

Flp 3,17-21

Drodzy radiosłuchacze, dzisiaj w niedzielę 30 października 2016, a więc w niedzielę poprzedzającą rozpoczynające się już jutro uroczystości związane z Jubileuszem 500 lat Reformacji, przychodzi nam pochylić się nad Słowem Bożym, które jakoś tak nie brzmi zbyt świątecznie, być może nie powoduje w nas radości, a raczej nas ostrzega... Dlaczego? Mowa bowiem o naśladowaniu Chrystusa, a raczej o braku tego naśladowania... Jeśli mowa o naśladowaniu, to trzeba zapytać, kogo naśladować... Co to w ogóle dla nas znaczy dzisiaj? Szumnie wspominałyśmy o naśladowaniu Chrystusa, ale jakiś czas temu, ktoś zadał mi pytanie: a w czym tego Chrystusa mam naśladować...? Realnie patrząc, nie jest to zbyt

atrakcyjna propozycja... Wszak ludziom dzisiaj nie po drodze z miłością, czystością, współczuciem, kochaniem swoich wrogów, rezygnowaniem ze swoich racji, czy nie karmieniem swojego ja... Przecież liczę się ja, tu i teraz... Do tego chcę przecież żyć na całego, chcę być na topie, chcę być silny i stanowić sam o sobie... Czy to coś złego..? Jakże łatwo dzisiaj nawet wierzącemu wpaść w pułapkę i uwierzyć w fałszywą wolność...

Jak się okazuje, Apostoł Paweł wskazuje w dzisiejszym tekście, że są i tacy, którzy postępują jak wrogowie krzyża. Mówi to ze łzami w oczach, współczując

z miłością swoim przeciwnikom, widząc, że wrogo nastawieni do krzyża Chrystusa, idą na zabicie... Stwierdza: Bogiem jest ich brzuch..., a więc potrzeby materialne stanęły wyżej od wiary, poszukują chwały tu, na ziemi i nie oczekują wiernie na Jezusa, do tego zapominając o wieczności i niebiańskiej Ojczyźnie. Chciałoby się powiedzieć, ludzie ci żyją życiem skoncentrowanym przede wszystkim na sobie, a nie na Chrystusie i wieczności...

Naśladowanie Jezusa nigdy nie było usłane różami i pewne jest to, że naśladowający, idący za Jezusem, napotka trudności. Być

może zostanie wyśmiany, niezrozumiany, zlekceważony, uznany za dziwaka, nie mówiąc o utracie życia, co wcale nie jest historycznym wspomnieniem, ale dzisiejszą rzeczywistością na świecie... Jednak, gdy wierzy i ufa, to Bóg obdarza go pokojem i żyje nadzieją wieczną. Jeśli bowiem wierzy w zmartwychwstanie Jezusa, to przecież wierzy też w jego powtórne przyjście w chwale. Jeśli wierzy z taką perspektywą, wiadomym końcem, to może żyć życiem radosnym, spełnionym, szczęśliwym już tu na ziemi, bez względu na okoliczności... O tym stanowi zbawienie ludzi wierzących i wolność w Chrystusie!

U progu roku Jubileuszowego, odczytuję tę wypowiedź apostoła Pawła jako ostrzeżenie i zachętę... Ostrzeżenie, by przede wszystkim trzymać się i naśladować Chrystusa objawionego w Słowie Bożym i tu życzę wszystkim nam ewangelikom, byśmy świętując, upamiętniając wzniosły Jubileusz trwania 500 lat Reformacji, nie zapomnieli o najważniejszym, czyli o Głowie Kościoła - Jezusie Chrystusie, by każda organizowana inicjatywa, w szczególności 2017 roku, wskazywała przede wszystkim na Niego, byśmy za-

patrzeni w obchody, nie zapomnieli też, tak po prostu, o Bożym Słowie w naszej codzienności.

A zachętę widzę w tym, że być może mądre inicjatywy roku 2017, z Bożą pomocą, będą wspaniałą podróżą wiary i rozpałały w nas chęć poszukiwania Chrystusa - zmartwychwstałego, żywego, biblijnego, codziennego, nie obrosniętego w tradycje, rytuały czy zaszufladkowanego w naszych wyobrażeniach... Bo przecież, jak przypomina Paweł, to On Jezus ma moc, którą też wszystko poddać sobie może.

Życzę nam wszystkim, nie tylko z rodziny kościołów protestanckich, ale całemu chrześcijaństwu, byśmy spróbowali pokazać nasze świadectwo, może właśnie w tym szczególnym czasie, że warto naśladować Chrystusa. Zaświadczy, że ktoś, kto autentycznie Go naśladuje, może swoim życiem wskazać na Niego i być wzorem wiary dla wątpiącego i zagubionego człowieka w dzisiejszym świecie. Tacy bądźmy, właśnie zwyczajnie naśladujący Chrystusa, posłuszni Słowu Bożemu, tak po prostu, a niech Pan Bóg nam w tym błogostawi.

Amen.

Ks. Andrzej Komraus

Od Genesis do Apokalipsy: **Listy do Koryntian** cz. 28

A jednak Chrystus został wzbudzony z martwych i jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli. Skoro bowiem przyszła przez człowieka śmierć, przez człowieka też przyszło zmartwychwstanie. Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni. A każdy w swoim porządku: jako pierwszy Chrystus, potem ci, którzy są Chrystusowi w czasie Jego przyjścia, potem nastanie koniec, gdy odda władzę królewską Bogu Ojcu, gdy z n i s z c z y w s z e l k ą zwierzchność oraz wszelką władzę i moc. Bo On musi królować, dopóki nie położy wszystkich nieprzyjaciół pod stopy swoje. A jako ostatni wróg zniszczona będzie śmierć. Wszystko bowiem poddał pod stopy Jego. Gdy zaś mówi, że wszystko zostało

poddane, rozumie się, że oprócz Tego, który Mu wszystko poddał. A gdy Mu wszystko zostanie poddane, wtedy też i sam Syn będzie poddany Temu, który Mu poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkim.

1 Kor 15,12-20

A jednak! Z całą mocą podkreśla tu Apostoł prawdę o zmartwychwstaniu. Chrystus zmartwychwstał, Chrystus jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli. Przypominają się tu słowa Listu do Kolosan, ukazujące Osobę i dzieło Jezusa Chrystusa: *„On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia, ponieważ w Nim zostało stworzone wszystko, co jest na niebie i na ziemi, rzeczy widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy nadziemskie władze, czy*

zwierzchności; wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone. On też jest przed wszystkimi rzeczami i wszystko na Nim jest ugruntowane, On także jest Głową Ciała, Kościoła; **On jest początkiem, pierworodnym z umarłych, aby we wszystkim był pierwszy**, ponieważ upodobał sobie Bóg, żeby w Nim zamieszkała cała pełnia boskości i żeby przez Niego wszystko, co jest na ziemi i na niebie, pojednało się z Nim dzięki przywróceniu pokoju przez krew krzyża Jego" (Kol 1,15-20).

O znaczeniu pojęcia „pierwiastek” w odniesieniu do zmartwychwstałego Chrystusa pisaliśmy ostatnio, teraz zwróćmy uwagę na bardzo ważne zdanie: „Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni”. Pierwsza księga Biblii, Księga Genesis, czyli Księga Rodzaju, albo – inaczej mówiąc – Pierwsza Księga Mojżeszowa w rozdziale trzecim opowiada o upadku pierwszych ludzi, o grzechu Adama – pierwszego człowieka, który zgrzeszył i przez którego śmierć weszła na świat. Śmierć bowiem była bezpośrednią konsekwencją i karą za grzech. William Barclay pisze: „Żydzi wierzyli, że wszyscy

ludzie dosłownie zgrzeszyli w Adamie. Potomkowie Adama odziedziczyli po nim tendencję do grzechu”. I dalej stwierdza: „Żydzi mieli na uwadze jeszcze coś więcej. Mieli oni wielkie poczucie solidarności. Cokolwiek człowiek czynił, miało to wpływ nie tylko na niego osobiście. Każda jednostka była nierozzerwalnie związana z innymi ludźmi. Żydzi twierdzili, że w Adamie zgrzeszyli wszyscy ludzie. Według nich Adam był ojcem całej ludzkości. Gdy on zgrzeszył, wszyscy zgrzeszyli. Dla nas pojęcie to może wydawać się obce, wywoływać odczucie niesprawiedliwości. Żydom jednak pojęcie to było bliskie i zrozumiałe. Wszyscy zgrzeszyli w Adamie i dlatego wszystkim grozi kara śmierci. A więc wszyscy ludzie są grzesznikami i dlatego wszyscy ludzie muszą umrzeć. Przyjście Chrystusa rozerwało ten łańcuch. Do tej beznadziejnej sytuacji przenikało coś nowego: Chrystus był bez grzechu. Chrystus pokonał śmierć. I tak jak wszyscy zgrzeszyli w Adamie, tak wszyscy unikają grzechu w Chrystusie; jak wszyscy umierają w Adamie, tak wszyscy pokonują śmierć w Chrystusie. Nasza jedność z Chrystusem jest tak rzeczywista, jak jedność

z Adamem i dlatego neutralizuje ona wpływ zła. Mamy więc dwa przeciwne sobie zestawy faktów. Pierwszy: Adam – grzech – śmierć. Drugi: Chrystus – dobroć – życie. Tak jak byliśmy włączeni do grzechu człowieka stworzonego na początku, tak jesteśmy włączeni do zwycięstwa człowieka, który tworzy nową ludzkość. Taki sposób rozumowania jest przekonywujący; wraz z Jezusem Chrystusem przyszła na świat nowa moc, która wyzwala człowieka od grzechu i śmierci”.

Chciałbym tu przypomnieć jeszcze jeden ważny tekst Nowego Testamentu, fragment Listu do Rzymian, gdzie również mowa jest o tej samej sprawie, o zbawieniu człowieka dzięki ofierze i zwycięstwu Chrystusa: „Przeto jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli; albowiem już przed zakonem grzech był na świecie, ale grzechu się nie liczy, gdy zakonu nie ma; lecz śmierć panowała od Adama aż do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie popełnili takiego przestępstwa jak Adam, będący obrazem tego, który miał przyjść. Lecz nie tak jak z upadkiem ma się sprawa

z łaską; albowiem jeśli przez upadek jednego człowieka umarło wielu, to daleko obfitsza okazała się dla wielu łaska Boża i dar przez łaskę jednego człowieka, Jezusa Chrystusa. I nie tak ma się sprawa z darem, jak ze skutkiem grzechu jednego człowieka; albowiem wyrok za jeden upadek przyniósł potępienie, ale dar łaski przynosi usprawiedliwienie z wielu upadków. Albowiem jeśli przez upadek jednego człowieka śmierć zapanowała przez jednego, o ileż bardziej ci, którzy otrzymują obfitość łaski i daru usprawiedliwienia, królować będą w życiu przez jednego, Jezusa Chrystusa. A zatem, jak przez upadek jednego człowieka przyszło potępienie na wszystkich ludzi, tak też przez dzieło usprawiedliwienia jednego przyszło dla wszystkich ludzi usprawiedliwienie ku żywotowi. Bo jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wielu stało się grzesznikami, tak też przez posłuszeństwo jednego wielu dostąpi usprawiedliwienia. A zakon wkroczył, aby się upadki pomnożyły; gdzie zaś grzech się rozmnożył, tam łaska bardziej obfitowała, żeby jak grzech panował przez śmierć, tak i łaska panowała przez uspra-

wiedliwienie ku żywotowi wiecznemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego" (Rz 5,12-21).

Chrystus zmartwychwstał, Chrystus pokonał śmierć w zwycięstwie, Chrystus przyniósł usprawiedliwienie, pojednanie z Bogiem i życie wieczne. „Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni” – pisze Apostoł Paweł w rozważanym przez nas dziś fragmencie Pierwszego Listu do Koryntian. Trzeba tu zwrócić uwagę na fakt, że użyte tu słowo „wszyscy” za każdym razem ma inne znaczenie. W Adamie rzeczywiście wszyscy ludzie umierają, bez wyjątku, bo wszyscy są synami Adama, ciałem. W Chrystusie wszystkim bez wyjątku darowane jest życie, ale naprawdę nie wszyscy ludzie są w Chrystusie, ponieważ nie wszyscy uwierzyli i nie wszyscy stali się Jego własnością. Jakże wielu odrzuciło i odrzuca

Chrystusa, jakże wielu służy szatanowi, służy śmierci, zwodząc ludzi i odprowadzając ich od Chrystusa! Jakże wielu ulega zwodniczym naukom fałszywych nauczycieli, modzie na rzekomą „nowoczesność”, z nienawiścią odnosząc się do chrześcijańskiej wiary i wyśmiewając chrześcijańską nadzieję życia wiecznego.

A jednak Chrystus zmartwychwstał! Prawdziwie zmartwychwstał! Powstał z martwych i drogę w chwalebłą wieczność wskazuje tym wszystkim, którzy mu uwierzyli, którzy przyjęli Jego zbawienie, którzy mogą za Apostołem Janem wyznać: „Wiemy też, że Syn Boży przyszedł i dał nam rozum, abyśmy poznali Tego, który jest prawdziwy. My jesteśmy w Tym, który jest prawdziwy, w Synu Jego, Jezusie Chrystusie. On jest tym prawdziwym Bogiem i życiem wiecznym” (1 J 5,20).

REFORMACJI

www.luter2017.pl

O tym, co za nami

Wizyta Biskupa w obozie dla uchodźców

Jednodniowa wizyta zwierzchnika Kościoła z Polski w obozie w Zaatarii w Jordanii miała miejsce 25 września 2016 roku. Biskupowi Samcowi towarzyszyła Agnieszka Godfrejów-Tarnogórska, rzecznik prasowy Kościoła.

Celem wizyty było zapoznanie gości z Polski z realiami życia ludzi przebywających w obozie dla uchodźców.

Obóz w Zaatarii jest największym na Bliskim Wschodzie obozem dla uchodźców z Syrii. W szczytowym okresie obóz zlokalizowany na terytorium

Jordanii zamieszkiwało blisko 144 tys. osób. Obecnie zamieszkuje w nim 90 tys. ludzi, głównie z Syrii. To tyle, ilu mieszkańców liczy Olsztyn, Koszalin czy Opole.

Dzięki pozyskanym funduszom z Polski (wiosną 2016 roku wierni Kościoła ewangelickiego w Polsce przekazali blisko 70 tys. złotych na pomoc dla uchodźców przebywających w obozach), Światowa Federacja Luterska wsparła osoby mieszkające w tym obozie. Działa tam, prowadzone przez ŚFL, centrum Oaza Pokoju, które oferuje zajęcia dla dzieci i młodzieży propagujące budo-

wanie relacji pokojowych między ludźmi.

Poza tym, z przekazanych środków finansowych z Polski, ŚFL mogła udzielić schronienia około 50 000 osobom przebywającym w północnym Iraku, zaopatrzyć ich w sprzęt do gotowania posiłków, artykuły sanitarne, wodę, zapewnić im dostęp do edukacji i poradnictwa związanego z przeżytą traumą. Pomoc została przeznaczona także dla Irakijczyków, którzy opuścili swój kraj poszukując schronienia w Kościołach w jordańskiej stolicy Ammanie.

Dzięki wspólnemu działaniu Kościołów członkowskich, Światowa Federacja Luterńska

wspiera obecnie ponad 2,3 mln uchodźców na całym świecie.

źródło: bik.luteranie.pl

Dziękczynne Święto Żniw

2 października 2016 r., podczas nabożeństwa, obchodziliśmy Dziękczynne Święto Żniw. Dziękowaliśmy Bogu za Jego prowadzenie, opiekę i wszystko, co mamy! Podczas nabożeństwa słuchaliśmy także pieśni przygotowanych przez Annę Bratek i Kasię Kupiec. Soli Deo Gloria! Zapraszamy do obejrzenia relacji fotograficznej autorstwa Piotra Pizona, która zamieszczona została na naszej stronie internetowej.

Dni Ewangelizacji - Tylko Słowo

W dniach 14-16 października w ewangelickim kościele Zbawiciela w Gliwicach odbyły się Dni Ewangelizacji. Gościliśmy dr hab. Piotra Lorka, który poprowadził wykłady na temat: Biblia a sakramenty. Omawialiśmy istotę sakramentu chrztu i sakramentu wieczerzy pańskiej, analizując je pod kątem biblijnym i tradycji teologii luteranńskiej oraz innych kościołów. Nasz gość wygłosił także kazanie podczas nabożeństw w Łabędach, Pyskowicach i Gliwicach.

Natomiast w niedzielne popołudnie odbył się koncert Pawła

Miklera i jego przyjaciół. Podczas koncertu usłyszeliśmy różnorodne utwory - polskie i zagraniczne z wielu stron i nurtów muzycznych, a także poezję i świadectwa wiary. Bogu dziękujemy za ten dobry i twórczy czas!

Święto Namiotów

26 października 2016 r. odbyło się w naszej parafii niecodzienne spotkanie. W kościele Zbawiciela gościliśmy pastora Kazimierza Barczuka, który w fenomenalny sposób, nawiązując do izraelskiego Święta Sukkot, zwiastował Dobrą Nowinę o Panu Jezusie Chrystusie. Nie zabrakło modlitwy, wspólnego śpie-

wu - uwielbiających pieśni izraelsko-polskich oraz mini wykładu na temat biblijnych świąt. Podczas spotkania każdy z nas mógł zastanowić się nad swoim życiem i dziękować za to, co otrzymuje każdego dnia od Boga! Zachęcamy do obejrzenia relacji fotograficznej ze spotkania autorstwa Piotra Pizona, która dostępna jest na naszej stronie internetowej.

Z Księgi Izajasza 4,5-6: "Wówczas stworzy Pan nad całym obszarem góry Syjon i nad jej zgromadzeniami obłok w dzień, a dym i blask płomieni ognia w nocy, gdyż nad wszystkim rozciągać się będzie chwała niby osłona i namiot, aby w dzień dać cień przed skwarem oraz ostoję

i schronienie przed burzą i deszczem."

Festiwal All'improvviso

Festiwal All'improvviso dobiegł końca. Szczególnym wydarzeniem zamykającym tegoroczną odsłonę był reformacyjny koncert kwartetu Altra Volta, który odbył się w kościele Zbawiciela w Gliwicach. Organizatorom dziękujemy za przygotowanie festiwalu. Z niecierpliwością czekamy na przyszłoroczną edycję All'improvviso.

Gazowanie kościoła w Łabędach

W tygodniu od 24-30 października kościół w Łabędach został

poddany gazowaniu w celu usunięcia niszczących stolarkę insektów. W związku z pracami nabożeństwo 30 października w Łabędach zostało odwołane. Zastosowany środek jest bowiem bardzo niebezpieczny dla zdrowia człowieka. Miejmy nadzieję, że zabieg ten pozwoli ocalić drewniane elementy wystroju kościoła.

Roczek Ksawerego Krzemienia w Pyskowicach

W niedzielę 30 października parafianie w Pyskowicach, a w szczególności najbliższa rodzina, przeżywali błogosławieństwo rocznego Ksawerego Krzemienia. Ksaweremu i jego rodzi-

com życzymy Bożego błogosławieństwa i Jego prowadzenia na co dzień.

Nowi parafianie

Podczas nabożeństwa niedzielnego w Gliwicach odbyła się uroczystość konwersji - wstąpienia do naszego Kościoła. Dwójka nowych parafian składała uroczyste ślubowanie - Edyta Weznerowicz i Sebastian Olszewski. Życzymy Wam Bożego błogosławieństwa!

Otwarcie sali

Podczas nabożeństwa w kościele Zbawiciela dziękowaliśmy za wykonany remont naszej sali

parafialnej! Soli Deo Gloria! Po nabożeństwie udaliśmy się do nowej sali, gdzie uroczyste została przecięta wstęga (przecinał Komitet Remontowy Sali Parafialnej).

Przyjrzelśmy się także historii remontu oraz podziękowaliśmy Panu Bogu i wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do powstania nowej sali. Podczas pokazu multimedialnego mogliśmy także zobaczyć stan sali przed, w trakcie i po remoncie. Szczególne podziękowania przekazano dla Diaspora-werk Niemcy Guben (pastor Michael Voigt i pastor Stefan Sus byli obecni niestety tylko multimedialnie, odwiedzą nas już

w grudniu). Przemawiał także nasz kurator, Czesław Czudek (koordynator, przewodniczący KRSP), który również dziękował Panu Bogu i wszystkim zaangażowanym oraz zaapelował, by sala była pełna ludzi, w pełni wykorzystywana. Kurator wskazywał także na pozostałe potrzeby i wsparcie finansowe związane z tym remontem. Podczas spotkania w nowej sali raczyliśmy się słodkościami przygotowanymi przez nowych członków parafii, którzy tego dnia wstąpili do Kościoła podczas nabożeństwa. Dostępne były także okolicznościowe cegiełki z wypalonym kształtem krzyża znajdującego się na ścianie sali oraz pieczęcią parafialną

umieszczoną na kawałku boazerii pokrywającej ściany sali przed remontem. Nowa sala wyposażona jest w dobry system wentylacyjny, którego naprawdę bardzo brakowało, klimatyzację, nagłośnienie i multimedia. Oczekujemy jeszcze na krzesła i stoły, ścianę przesuwającą pozwalającą dzielić salę na dwie części o wysokim parametrze wyłumienia akustycznego. Pracujemy także nad wyposażeniem kuchni oraz pokoju poczekalni przed salą. O szczegółach całej historii związanej z remontem można przeczytać na naszej stronie internetowej. Wierzimy, że nowoczesna odsłona naszej sali i ewangeliczne treści w niej głoszone, wpiszą się w Rok Jubileuszowy 2017!

Dziękujcie Panu, albowiem jest dobry, Albowiem łaska jego trwa na wieki!

Ps 118,29

Bogu niech będzie chwała!

Więści z ETE

W październiku w SP ETE wiele się działo.

Obchodziliśmy w naszej szkole Dzień Edukacji Narodowej pod hasłem "Bo nauczyciel jest kapitanem, co na okręcie dookoła

świata płynie wraz z nami przez szkolne lata". Klasy 2b i 3c oraz 4a i 4b przygotowały z tej okazji uroczyste akademie. Uczniowie z wielkim zaangażowaniem zaprezentowali swoje umiejętności recytatorskie, wokalne oraz aktorskie podczas występów. Wszyscy byli świetnie przygotowani i nie dali po sobie poznać, że mają tremę przed występem. Dzieci składając życzenia i podziękowania dyrekcji, nauczycielom i pracownikom administracji pamiętali o wszystkich, bez których szkoła nie mogłaby prawidłowo funkcjonować. Po wystąpieniu głos zabrała Pani Dyrektor Janik dziękując nauczycielom za ich zaangażowanie w pracy oraz wręczając wyjątkowe dyplomy każdemu z pracowników SP ETE w Gliwicach. Były one nawiązaniem do zeszłoroczne-

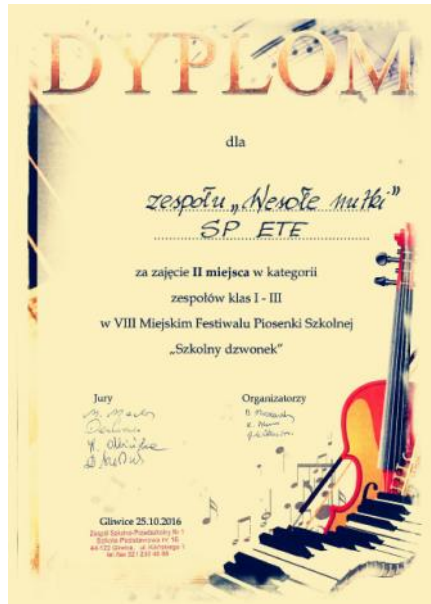
go hasła przewodniego o odkrywaniu talentów i przedstawiały indywidualne zdolności każdego z nauczycieli. Zawierały również wersety biblijne - dobrane indywidualnie dla każdej z osób.

Czy wiedzieliście o tym, że w Egipcie można skorzystać z mini-taksówki (tak zwanego tuk tuka), w której kierowcą jest dziecko? Co jeszcze może zaskoczyć nas na egipskich jezdniach? Jak wiele pracy wymaga opanowanie języka arabskiego? Czy w Egipcie można uprawiać sporty zimowe? Uczniowie naszej szkoły mogli poznać odpowiedzi na te i inne

pytania przy okazji spotkania z Anią Pinkas - misjonarką wykonującą pracę pielęgniarki w Chrześcijańskim Szpitalu Misyjnym w Egipcie - w kraju, w którym w ubiegłym roku deszcz padał przez... 2 minuty! Ania, mieszkająca na maleńkiej wyspie Elefantynie w pobliżu Asuanu, aby dostać się do swojego miejsca pracy, przepływa rzekę Nil łodzią, która funkcjonuje podobnie jak nasze autobusy. Na każdym kroku Ania spotyka się z kulturą zupełnie odmienną od naszej. Na ulicach wesoło rozbrzmiewają klaksony, za pomocą których kierowcy nie tylko wysyłają ostrzeżenia, ale również pozdrawiają siebie nawzajem, a nawet roz-

mawiają ze sobą. Piesi zwinnie przebiegają między pędzącymi samochodami (nie ma wyznaczonych przejść dla pieszych), a na jednym motorze potrafi zmieścić się cała 5-osobowa rodzina. Ludzie, mieszkający w wysokich budynkach, kupują produkty od ulicznych sprzedawców nie wychodząc z domu! Wciągają zakupy do swoich mieszkań przez balkon w specjalnych koszach (a następnie spuszczają w koszu pieniądze dla sprzedawcy i wciągają z powrotem należną resztę). Europejczycy, którzy tęsknią do zabaw na ośnieżonych pagórkach, mogą uprawiać snowboard na piaskowych wydmach! Ania czerpie z życia pełnymi garściami, ale największą radością jest dla niej opieka nad pacjentami i dzielenie się z nimi Ewangelią o Jezusie Chrystusie. Do spełnienia tego marzenia przygotowywała się przez wiele lat, studiując pielęgniarstwo i ucząc się języka arabskiego. Jak się okazuje, życie misjonarza - mimo wielu trudów i poświęceń - może być bardzo ciekawe!

25 października klasa 3a reprezentowała naszą szkołę w VIII Miejskim Festiwalu Piosenki Szkolnej „Szkolny Dzwonek”,

który odbył się w Szkole Podstawowej nr 16 w Zespole Szkolno-Przedszkolnym Nr 1 w Gliwicach. Nasi uczniowie wystąpili w kategorii Zespoły i wykonali utwór „Nasza piosenka”. W trakcie prezentacji dzieci ujawniły nie tylko swój talent wokalny, ale pokazały, że potrafią grać na instrumentach. Z radością informujemy, że występ został doceniony i klasa znalazła się w gronie laureatów konkursu zajmując II miejsce! Gratulujemy!

28 października 2016 r. zakończyliśmy w naszej szkole akcję "Prezent pod choinkę". Dzięki

Od początku trwania akcji prezenty z Polski trafiły do ponad 65 000 ubogich dzieci. Dziękujemy!

prezent pod choinkę

- dołącz do ogólnopolskiej akcji charytatywnej
- zatroszcz się o innych i zrób prezent dla ubogich dzieci z: Ukrainy, Białorusi i Rumunii
- pomóż nam spakować miłość

**Więcej szczęścia jest
w dawaniu niż w braniu.**

Dzieje Apostolskie 20,35

Plakat wyprodukowany
dzięki wsparciu
drukarni „Augustan”

ALTERNATYWA

CMIE

MB

JOANNICI
Z MIŁOŚCI DO ŻYCIA

www.prezent.cme.org.pl

Organizator: Centrum Miłości i Ewangelizacji Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP
Współorganizatorzy: Działania Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP
i Wspieranie Świadczenia Działania Pomocy Społecznej Sądki

zaangażowaniu uczniów, rodziców oraz nauczycieli, udało się nam spakować 51 paczek - podarunków świątecznych dla potrzebujących dzieci mieszkających w Rumuni, na Ukrainie i Białorusi. Był to wyjątkowy czas, w którym wspólnymi siłami, mogliśmy działać dla drugiej osoby i czerpać radość z tego faktu. To bardzo cenne doświadczenie! Dziękujemy za każdy najmniejszy dar, za każde chętnie do działania na rzecz akcji ręce i serce. To dzięki zaangażowaniu tak wielu osób mogło powstać tyle „prezentów pod choinkę”, które przyniosą radość naszym przyjaciołom z zagranicy.

Z okazji Święta Reformacji zorganizowaliśmy w naszej szkole uroczysty apel. Pani Dyrektor przedstawiła życiorys ks. Marcina Lutra. Sprzeciw Lutra wzbudzało to, że odpusty otrzymywało się za pieniądze, a przecież najważniejsza jest ewangelia zbawienia Jezusa Chrystusa. Uczniowie zostali zachęcani, aby reformowali swoje serca.

Mamy nadzieję, że kolejny miesiąc w szkole będzie równie udany, pełen energii i nowych doświadczeń.

Kolacja dla małżeństw

Pary małżeńskie serdecznie zapraszamy na uroczystą kolację dla małżeństw, która odbędzie się 18 listopada 2016 r. o godzinie 18.30 w Hotelu Mikulski (ul. Dąbrowskiego 24, Gliwice). Gośćmi spotkania będą Aniela i Bogdan Wawrzeczkowie, którzy podzielą się refleksjami dotyczącymi problemów w małżeństwie.

Tematyka wystąpienia Gości ujęta została w słowach „Na dobre i na złe”. „Na dobre i na złe” to nie tylko nazwa popularnego serialu, ale przede wszystkim nawiązanie do przysięgi małżeńskiej, którą małżonkowie składają sobie w dniu ślubu. Oczywiście wszyscy życzą sobie i zakładają, że w ich życiu dominować będą „dni dobre”. Jak jednak reagujemy na „dni złe”,

Kolacja dla Małżeństw

Termin: piątek 18 listopada 2016 r.

Godzina 18.30

Miejsce: Hotel Mikulski,

ul. Dąbrowskiego 24, Gliwice

Goście: Aniela i Bogdan Wawrzeczkowie

Temat: Na dobre i na złe

Cena: 60 zł /para

nr stolika

„Na dobre i na złe...” to nie tylko nazwa popularnego serialu, ale przede wszystkim nawiązanie do przysięgi małżeńskiej, którą małżonkowie składają sobie w dniu ślubu.

Oczywiście wszyscy życzą sobie i zakładają, że w ich życiu dominować będą „dni dobre”. Jak jednak reagujemy na „dni złe”, które się nam się w małżeństwie przytrafiają?

O tym, że problemy małżeńskie są wyzwaniem, któremu można wspólnie sprostać, a nie powodem do rozstania, mówić będą Aniela i Bogdan Wawrzeczkowie.

Organizator: PASTWA PARAFIALNA - GOSPODARSTWO

które się nam się w małżeństwie przytrafiają? O tym, że problemy małżeńskie są wyzwaniem, któremu można wspólnie sprostać, a nie powodem do rozstania, mówić będą Aniela i Bogdan Wawrzeczkowie.

Cena biletu: 60 zł/para. Bilety do nabycia od 30.10.2016 r. w kancelarii parafialnej w Gliwicach.

Wybory do Synodu

Do końca roku 2016 parafie w diecezji są zobowiązane do przeprowadzenia wyborów

świeckich delegatów do Synodu Diecezjalnego. Parafia w Pyskowicach wybierze jednego delegata, Parafia w Gliwicach dwóch delegatów. Kandydatów można zgłaszać przy pomocy kart dostępnych w kościele i kancelarii parafialnej. Lista zgłoszonych kandydatów zostanie przedstawiona na nabożeństwie 13.11.2016 r.

W naszej parafii wybory zostały zaplanowane na 20 listopada. W związku z wyborami, nabożeństwo w Łabędach nie odbędzie się.

Serdecznie zapraszamy

www.gliwice.luteranie.pl
fb.me/pea.gliwice

Sola Scriptura

„SOLA SCRIPTURA” TO CYKL 20-MINUTOWYCH PROGRAMÓW TVP KATOWICE, UKAZUJĄCY ŻYCIE EWANGELIKÓW W POLSCE, ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO.

U NAS ZOBACZYSZ RELACJE Z NAJWAŻNIEJSZYCH WYDARZEŃ, ROZMOWY Z CIEKAWYMI LUDŹMI CZY OPINIE PREZENTUJĄCE EWANGELICKI PUNKT WIDZENIA.

17:35 **ZAWSZE PRZEDOSTATNIA**
ŚRODA MIESIĄCA

PO EMISJI PROGRAM JEST RÓWNIEŻ DOSTĘPNY NA STRONIE INTERNETOWEJ TVP KATOWICE, W ZAKŁADCE PROGRAMY – MAGAZYNY – WWW.KATOWICE.TVP.PL

TVP 3
KATOWICE

Telewizja Polska S.A.
Oddział Katowice

Redakcja Programów Religijnych
Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego

Mate. O

pieśni naszych ojców

9 grudnia 2016 r. | godzina 19.00
kościół Zbawiciela w Gliwicach

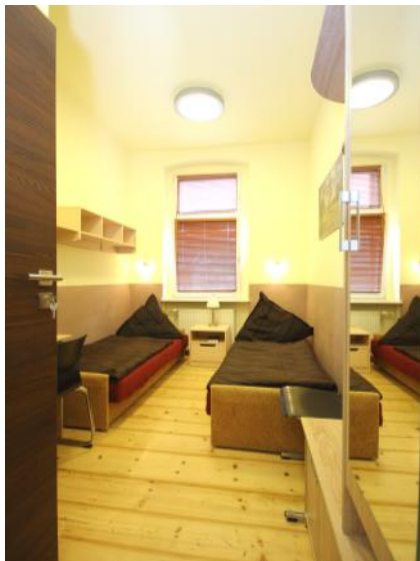
POKOJE GOŚCINNE

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Gliwicach zaprasza do korzystania ze swoich pokoi gościnnych:

- pokój 2-osobowy
- pokój 3-osobowy z dostawką
- wspólna łazienka z prysznicem
- wyposażona kuchnia

Do dyspozycji jest także parking wewnętrzny, zamknięty i wi-fi. Monitoring 24h.

foto: Piotr Pizon

ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

Gliwice - 70 1020 2401 0000 0402 0044 8118
Pyskowice - 28 2490 0005 0000 4500 8371 4075

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot. (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburgskiego w Rzeczypospolitej Polskiej - ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.

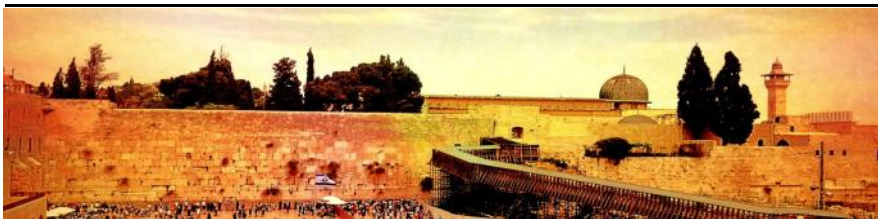
2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

**PRZYKŁADOWE, MINIMALNE KWOTY SKŁADKI PARAFIALNEJ
W ZALEŻNOŚCI OD DOCHODU DANEJ OSOBY**

Dochód miesięczny	Składka miesięczna	Składka roczna
500,00 zł	5,00 zł	60,00 zł
800,00 zł	8,00 zł	96,00 zł
1 000,00 zł	10,00 zł	120,00 zł
1 300,00 zł	13,00 zł	156,00 zł
1 600,00 zł	16,00 zł	192,00 zł
2 000,00 zł	20,00 zł	240,00 zł
2 500,00 zł	25,00 zł	300,00 zł
3 000,00 zł	30,00 zł	360,00 zł
3 500,00 zł	35,00 zł	420,00 zł
4 000,00 zł	40,00 zł	480,00 zł
4 500,00 zł	45,00 zł	540,00 zł
5 000,00 zł	50,00 zł	600,00 zł
5 500,00 zł	55,00 zł	660,00 zł
6 000,00 zł	60,00 zł	720,00 zł
6 500,00 zł	65,00 zł	780,00 zł
7 000,00 zł	70,00 zł	840,00 zł
10 000,00 zł	100,00 zł	1 200,00 zł

Nasza działalność ma charakter niedochodowy. Koszty wykupienia czasu antenowego w Radiu CCM pokrywa Parafia Ewangelicko-Augsburska w Gliwicach - koszty produkcji programu ponosimy wspólnie - gliwicka parafia i Centrum Misji i Ewangelizacji w Dzięgielowie - nasz partner projektu. Nagrania realizowane są w studiu parafialnym w Gliwicach oraz w studiu CME w Dzięgielowie. **Można nas słuchać w eterze na falach Bielsko 97,6 FM / Cieszyn 90,5 FM / Gliwice 93,4 FM / Oświęcim 94,9 FM / Ustroń 107,1 FM oraz w internecie.**

Grupa Przyjaciół Izraela i Narodu Żydowskiego
z różnych kościołów chrześcijańskich w Gliwicach
zaprasza na

**spotkania dedykowane studiowaniu Słowa Bożego,
w szczególności Starego Testamentu (Tory),
oraz modlitwie za Izrael, o naród żydowski
i pozostałe narody na Bliskim Wschodzie.**

*Grupa zaprasza także na spotkania
związane ze świętami żydowskimi.*

Spotkania dedykowane studiowaniu Pisma Świętego
odbędzie się w 14 listopada
o godzinie 18.30 w salce
przy ulicy Jagiellońskiej 19a w Gliwicach.

Stałe spotkania w parafii		
dzień	godzina	spotkanie
Poniedziałek	18.00	Próba chóru kościelnego Animato
Wtorek	19.15	Spotkania dla zainteresowanych wiarą i kościołem
Środa	10.00	Spotkanie Koła Pań
Środa	19.30	Spotkanie dla studentów i młodzieży pracującej
Piątek	17.30	Spotkanie dla młodzieży
Sobota	16.00	Spotkanie Chrześcijańskiej Grupy Wsparcia

PLAN NABOŻEŃSTW

DZIEŃ	ŁĄBĘDY	PYSKOWICE	GLIWICE	ŻERNIKI
6.11 3. Niedziela przed końcem R. Kościelnego	9.30 Ofiara na cele parafii	8.00	11.00 Ofiara na cele parafii	
13.11 Przedostatnia Niedziela Roku Kościelnego	8.00	9.30 Ofiara na cele parafii	11.00 	13.00
20.11 Niedziela Wieczności	Zapraszamy do Gliwic	9.00 Wybory do Synodu	11.00 Wybory do Synodu	
27.11 1. Niedziela Adwentu	8.00	9.30	11.00 Walne Zgromadzenie ETE	
4.12 2. Niedziela Adwentu	9.30 Ofiara na cele parafii	8.00	11.00 Ofiara na cele parafii	
11.12 3. Niedziela Adwentu	8.00	9.30 Ofiara na cele parafii	11.00 	13.00

Komunia Święta

Szkółka Niedzielną

Herbatka Parafialna

PLANY NA NAJBLIŻSZY MIESIĄC

11-12.11		Diecezjalny Zjazd Młodzieży	Kraków
14.11	18.30	Spotkanie przyjaciół Izraela	Sala parafialna
18.11	18.30	Kolacja dla małżeństw	Hotel Mikulski
20.11	12.30	Wybory do Synodu	Kościół Zbawiciela
27.11	12.30	Walne Zgromadzenia ETE	Sala parafialna
9.12	19.00	Koncert Mate.0	Kościół Zbawiciela